

ת"פ 26547/03/16 - מדינת ישראל נגד ואיל נמר, עוצמת האונסלציה ומיזוג אור בע"מ

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 26547-03-16 מדינת ישראל נ' נמר ואיל

בפני כבוד השופט איתן כהן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. ואיל נמר
2. עוצמת האונסלציה ומיזוג אור בע"מ

הנאשמים

גזר דין

כללי

1. הנאשם 1 (להלן גם: "**הנאשם**") הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן. הנאשמת 2 (להלן גם: "**החברה**") הורשעה על סמך הודאתו של הנאשם.

על פי הסדר הטיעון הורשעו הנאשמים בעבירות כדלקמן:

א. **השמטת הכנסות**, עבירה לפי סעיף 220(1) לפקודת מס הכנסה, התשכ"א-1963 (להלן: "**הפקודה**") (הנאשם - שתי עבירות);

ב. **פנקסי חשבונות כוזבים**, עבירה לפי סעיף 220(4) לפקודה (הנאשם - 4 עבירות והחברה - 2 עבירות);

ג. **מרמה ערמה או תחבולה**, עבירה לפי סעיף 220(5) לפקודה (הנאשם - 4 עבירות והחברה - 2 עבירות);

ד. **מסירת ידיעה כוזבת**, עבירה לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: "**החוק**") (הנאשם - 4 עבירות והחברה - 2 עבירות);

ה. **קיום פנקסי חשבונות כוזבים**, עבירה לפי סעיף 117(ב)(6) לחוק (הנאשם - 4 עבירות והחברה - 2 עבירות);

ו. **מרמה או תחבולה**, עבירה לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק (הנאשם - 4 עבירות והחברה - 2 עבירות).

2. בהסדר הטיעון שנכרת בין הצדדים הוסכם שהנאשם יודה ויורשע בכתב אישום מתוקן. אשר לעונש הוסכם שהצדדים יטענו באופן חופשי.

כתב האישום המתוקן

3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, החל משנת 2008 עבד הנאשם כאינסטלטור באופן עצמאי. בין השנים 2008-2010 עבד הנאשם כקבלן משנה עצמאי עבור מספר חברות ואנשים, כמפורט בכתב האישום. החל משנת 2010 הפך הנאשם לבעליה של החברה.

עבירות לפי הפקודה (מס הכנסה)

בין השנים 2009-2010 דיווח הנאשם למס הכנסה על הכנסותיו כעצמאי באופן חלקי בלבד. במעשיו, במזיד ובכוונה להתחמק מתשלום מס, השמיט הנאשם מתוך דוחות שנערכו על פי הפקודה הכנסות שיש לכלול בהם. כן במזיד ובכוונה להתחמק מתשלום מס, השתמש בכל ערמה מרמה או תחבולה או הרשה להשתמש בהן. הנאשם, במזיד ובכוונה להתחמק מתשלום מס, הכין או הרשה לאדם להכין או לקיים פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות או שהרשה לזייף פנקסי חשבונות או רשומות.

במהלך השנים 2011-2012 דיווחו הנאשם והחברה על הכנסות החברה באופן חלקי בלבד. במעשיהם, במזיד ובכוונה להתחמק מתשלום מס, השתמשו הנאשם והחברה בכל ערמה, מרמה או תחבולה או הרשו להשתמש בהן. כן במזיד ובכוונה להתחמק מתשלום מס, הכינו או קיימו או הרשו לאדם להכין או לקיים פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות או שזייפו או הרשו לזייף פנקסי חשבונות או רשומות.

סך הכול לא דיווחו הנאשם והחברה למס הכנסה על הכנסות בשיעור של ₪ 2,765,765 (כולל מע"מ).

עבירות לפי החוק (מע"מ)

בין השנים 2009-2010 דיווח הנאשם למע"מ על הכנסותיו כעצמאי באופן חלקי בלבד. במעשיו, במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס, מסר הנאשם ידיעות כוזבות או דוחות או מסמכים אחרים הכוללים ידיעות כאמור וכן ניהל או הרשה לאחר להכין או לנהל פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות. נוסף על כך בשנים אלה השתמש הנאשם בכל מרמה או תחבולה או שהרשה לאחר להשתמש בהן או שעשה מעשה אחר.

במהלך השנים 2011-2012 דיווחו הנאשם והחברה על הכנסות החברה באופן חלקי בלבד. במעשיהם, במטרה להתחמק מתשלום מס, מסרו הנאשם והחברה ידיעות כוזבות או דוחות או מסמכים אחרים הכוללים ידיעות כאמור וכן הכינו, ניהלו או הרשו לאחר להכין או לנהל פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות או רשומות אחרות כוזבות וכן השתמשו בכל מרמה או תחבולה או שהרשו לאחר להשתמש בהן או שעשו מעשה אחר.

סך הכול לא דיווחו הנאשם והחברה למע"מ על הכנסות בשיעור של ₪ 2,295,235.

תסקיר שירות המבחן

4. תסקיר שירות המבחן הוגש ביום 27.08.2018. כדי לשמור על צנעת הפרט של הנאשם אפרט את עיקרי עמוד 2

הדברים בלבד.

התסקיר סוקר את הרקע האישי, המשפחתי, התעסוקתי של הנאשם.

הנאשם בן 41, נשוי ואב לשישה ילדים בגיל שנתיים וחצי ועד שש עשרה וחצי. אשתו של הנאשם חלתה לפני כשש שנים בסרטן בלוטת התריס, ונמצאת כיום במעקב רפואי שאותו מלווה הנאשם. מבחינה תעסוקתית, לנאשם 12 שנות לימוד והוא עובד כשכיר בתחום האינסטלציה מזה כחודשיים. בעבר עבד כקבלן משנה עצמאי עבור חברות ואנשים פרטיים והקים חברה, הנאשמת 2 בתיק זה. אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות ולא תלויים ועומדים נגדו תיקים פתוחים נוספים.

בהתייחסותו לעבירות מושא תיק זה, נקט הנאשם עמדה מתגוננת והתקשה לשתף באופן אותנטי בהתנהלותו העסקית לאורך השנים ובמידת מעורבותו בעבירות. הנאשם נקט עמדה קורבנית ומסר הסברים מתחמקים להתנהלותו.

כגורמי סיכון להישנות עבירה צוינו: קושי לבחון לעומק דפוסי התנהלות ואירועי חיים; קושי בהבעת רגשות בשל אפקט רגשי שטוח; דימוי עצמי נמוך ונטייה למיקוד שליטה חיצוני; אי מסירת תיאורים אותנטיים בנוגע לאורך חייו; שלילת תכנון מעורבות או ידיעה בנוגע לעבירות וכפועל יוצא מכך חוסר יכולת לבחון את המניעים להן.

כגורמי סיכוי להימנעות מעבירות נוספות צוינו: היעדר עבר פלילי; ניהול אורח חיים תקין ברמה המשפחתית ויציבות תעסוקתית לאורך השנים; שאיפה להתמקד בחיי המשפחה תוך מתן דגש לצורך בליווי אשתו החולה.

לאור התייחסותו של הנאשם לעבירות והקושי ליטול אחריות על התנהלותו, לא המליץ שירות המבחן על חלופות ענישה או שיקום במסגרת הקהילה.

טיעוני הצדדים וראיות לעונש

5. **בא-כוח המאשימה**, עו"ד אהוביה שטרן, עתר להשית על הנאשם עונש בן 26 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה וקנס בסך 7.5% מסכום העלמת המס. אשר למתחם העונש ההולם, טען שזה נע בין 20 ל-32 חודשי מאסר בפועל שלצדו מאסר מותנה וקנס. בטיעונו הדגיש שמידת הפגיעה בערכים המוגנים גבוהה נוכח סכום המס ונסיבותיהן של העבירות. לחומרה טען שנטילת האחריות של הנאשם אינה מלאה ושמהדליו של הנאשם לא הוסרו במלואם. לקולה, מנה את הודאת הנאשם והיעדר עבר פלילי. אשר לנסיבות האישיות, טען שיש להעניק להן משקל נמוך כעולה מפסיקה עקבית של בית המשפט העליון.

6. **כראיות לעונש מטעם ההגנה** הוצגו:

- א. מסמכים רפואיים המעידים על מחלת אשת הנאשם;
- ב. דוח מההוצאה לפועל המלמד על חוב כולל בסך 695,556 ₪;
- ג. אישור על הסדר תשלומים עם מס הכנסה, מיום 17.11.2019;
- ד. שני שוברים לתשלום ע"ס 10,000 ₪ כל אחד, שאותם שילם הנאשם במסגרת הסדר החוב שגובש עם מס הכנסה בנוגע לשומה האזרחית שעומדת על עמוד 3

320,000 ₪;

ה. בקשה להמרת כתב אישום בכופר מס מיום 14.02.2019, אשר
הוגשה לפרקליטות מטעם באת-כוחו של הנאשם;

ו. אישור על בקשה לסגירת תיק מע"מ עבור החברה מיום
13.02.2019, שלפיו יתרת חוב החברה למע"מ עומדת על סך של 247 ₪.

7. **באת-כוח הנאשם**, עו"ד יפית אמסלם, ביקשה להסתפק בעונש בן שישה חודשי מאסר בעבודות שירות
לצד מאסר מותנה וקנס. לדבריה, הנאשם לא פעל מתוך מניעים של מרמה אלא עבר את העבירות
כתוצאה ממצבו הכלכלי הקשה. בטיעוניה הדגישה את הודאת הנאשם; השיהוי הניכר שבין מועד ביצוע
העבירות ועד להגשת כתב האישום; נסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם מהבחינה הכלכלית והמשפחתית;
והסרת המחדלים.

דברי הנאשם

8. הנאשם ניצל את זכותו למילה האחרונה. בדבריו לפניי אמר שטעה שלא בכוונה, הצטער על מה שקרה
והביע רצון לעמוד בתשלומים שנטל על עצמו. הנאשם הביע את חששו לבני משפחתו - ילדיו ואשתו החולה,
וטען שאם יאסר לא יהיה מי שידאג להם. לשאלת בית המשפט השיב שהחברה אינה פעילה כיום.

דיון והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

9. בהתאם למבחן הקשר ההדוק שגובש בפסיקה (ע"פ 4910/13 ג'אבר נגד מדינת ישראל
(29.10.2014)), החלטתי שיש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכל העבירות לאחר שמצאתי שמדובר
בעבירות שנעברו בשנים עוקבות ועל רקע זה, ועל כן יש להשקיף עליהן כמסכת עבריינית אחת.

10. כידוע, העיקרון המנחה בקביעת העונש הוא **עיקרון ההלימה**, דהיינו, קיומו של יחס
הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו
(להלן: "**העיקרון המנחה**").

בית המשפט מצווה לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעיקרון המנחה, תוך התחשבות בערך
החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

11. **הערכים החברתיים שנפגעו** הם ערך ההגנה על הקופה הציבורית, ההגנה על בטחונו
הכלכלי של הציבור, ההגנה על אמון הציבור ברשויות המדינה ובשלטון החוק, מניעת שיבוש יכולת הפיקוח
של רשויות המס על פעילות הנישומים, מניעת פגיעה או הכבדה על יכולתן של רשויות המס לגבות מס אמת,
מניעת פגיעה בשוויון בנטל תשלומי המס, מניעת פגיעה בתחרות החופשית במשק, וההגנה על ערך חובת
הציות לחוק בהיבטים של חבות המס.

12. לענין **מידת הפגיעה בערך המוגן** מצאתי שהאירוע ממוקם ברף חומרה שאינו מבוטל, לאור סכום ההכנסות שלא דווח והתקופה הממושכת שבה נעברו העבירות העומדת על כ-4 שנים.

13. לענין **מדיניות הענישה הנוהגת**, מצאתי שבעבירות שעניין הונאת רשויות המס ניתן להצביע על מנעד רחב של עונשים, אך המגמה המסתמנת בפסיקתו של בית משפט העליון היא מגמת החמרה והכבדת היד על עברייני המס אשר שולחים את ידם בקופה הציבורית ופוגעים קשות בעקרון השוויון בנשיאת נטל המס, ובעקיפין פוגעים גם במרקם החברתי בישראל.

ההלכה הפסוקה עמדה על כך שעבירות המס הן חמורות ונפוצות ומתאפיינות בקלות ביצוען, קלות אשר עומדת ביחס הפוך לקושי שבחשיפתן. כפועל יוצא מכל אלה, גובשה בפסיקה מדיניות ענישה מחמירה בעבירות מס המשקפת את הפגיעה הניכרת שנגרמת לציבור ולחברה ואת שיקול הרתעת הרבים שחיוני לצורך המאבק בהן.

מדיניות זו מתבטאת בפסיקה עקבית ומבוצרת של ביהמ"ש העליון שמשקיף על עבירות המס כעבירות בעלות חומרה מיוחדת אשר מצדיקה ענישה מרתיעה (ראו: רע"פ 977/13 **אודיז נגד מדינת ישראל** (20.02.2013), רע"פ 1717/14 **ליזרוביץ נגד מדינת ישראל** (30.03.2014)).

לצורך גיבוש מסקנותיי, עיינתי בין היתר בפסקי הדין שלהלן:

רע"פ 372/17 **ח'ורי נגד מדינת ישראל** (18.01.2017): ביהמ"ש העליון דחה בקשת רשות ערעור שהוגשה מטעם נאשם שנידון ל-12 **חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים**. הנאשם הורשע בכך שניכה מס תשומות מדוחות מע"מ תקופתיים של החברה שבבעלותו בסכום כולל של 1,274,707 ₪, והשמיט מדיווחיו הכנסות בסך 200,000 ₪. בגזר דינו של ביהמ"ש השלום נקבע שמתחם העונש ההולם את המקרה נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל. ערעור הנאשם לביהמ"ש המחוזי נדחה. אשר למתחם העונש ההולם, קבע ביהמ"ש המחוזי שהמתחם שקבע בית משפט השלום היה ראוי והולם את נסיבות העבירות. כאמור, דחה ביהמ"ש העליון את בקשת רשות הערעור תוך שקבע כדלקמן:

"[...] **הנני תמים דעים עם בית המשפט המחוזי, כי אין מקום להתערבות בגזר דינו המנומק והמפורט של בית משפט השלום, במסגרתו ניתן משקל ראוי לכלל השיקולים הצריכים לעניין, הן בנוגע לקביעת מתחם הענישה, והן בהצבת העונש בתוך המתחם, ובסופו של יום נראה כי עונשו של המבקש הינו עונש ראוי ומאוזן.**"

רע"פ 2259/16 **חנוכיב נגד מדינת ישראל** (02.05.2016): ביהמ"ש העליון דחה בקשת רשות ערעור שהוגשה מטעם נאשם שנידון לעונש בן 9 **חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים**. הנאשם הורשע בעבירות לפי פקודת מס הכנסה ולפי חוק מס ערך מוסף, שבהן הכנה וקיום של פנקסי חשבונות ורישום כוזב ומסירת דוחות כוזבים בנסיבות מחמירות. בין היתר הורשע בכך שנמנע לדווח על עסקאות בסכום כולל של 4,517,166 ₪. תחילה נגזר דינו בבית משפט השלום ל-12 חודשי מאסר בפועל. ביהמ"ש השלום קבע שלמרות שמתחם העונש ההולם את המקרה נע בין 20 ל-30 חודשי מאסר בפועל, במקרה זה יש לחרוג לקולה מהמתחם משיקולי שיקום. ביהמ"ש המחוזי קיבל את ערעור הנאשם באופן חלקי, כך שהפחית את עונשו ל-9 חודשים. ביהמ"ש העליון, כאמור, אשרר את פסק דינו של ביהמ"ש המחוזי וקבע כדלקמן:

"[...] בענייננו, חרף מעשיו החמורים של המבקש, במסגרתם העלים מהקופה הציבורית את הכנסותיו, תוך שהוא פועל בדרכי תחבולה ועורמה, העונש שנגזר עליו חורג לקולה ממתחם הענישה ההולם שנקבע. חריגה זו מבטאת את התחשבותן של הערכאות הקודמות בכל השיקולים שהעלה המבקש בבקשתו, בדגש על עינוי הדין שנגרם לו ואינטרס השיקום בעניינו".

רע"פ 7790/13 חיים נגד מדינת ישראל (20.11.2013): ביהמ"ש העליון דחה בקשת רשות ערעור שהוגשה מטעם נאשם שנידון לעונש בן 6 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. הנאשם הורשע בדיווחים כוזבים למס הכנסה בדרך של השמטת הכנסות בסך כולל של 2,628,211 ₪ ובאי ניהול ספרים כנדרש. תחילה נדון הנאשם בביהמ"ש השלום ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות, ובהמשך, הוגש ערעור מטעם המדינה לביהמ"ש מחוזי שם נקבע שהנאשם יישא את עונשו במאסר ממש. לבסוף, דן בית המשפט העליון בבקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם ואשרר את החלטת ביהמ"ש המחוזי תוך שקבע שמדיניות הענישה הראויה בעבירות מס צריכה, ככלל, לכלול רכיב של מאסר מאחורי סורג ובריא, שלצדו קנס כבד.

ת"פ (פ"ת) 26359-12-15 פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נגד מ' (24.11.2016): הנאשם נידון לעונש של 8 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. הנאשם הורשע בעבירות של השמטת הכנסות בסך של 965,373 ₪ ובעבירות מס נלוות. ביהמ"ש קבע כי מתחם העונש ההולם את המקרה נע בין 6 ל-20 חודשי מאסר בפועל, שלא בדרך של עבודות שירות.

ת"פ (י-ם) 51262-10-12 מדינת ישראל נגד כונבר (01.07.2015): הנאשם נידון לעונש של 18 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. הנאשם הורשע בהשמטת הכנסות בסכום כולל של 2,100,000 ₪ ובעבירות מס נוספות. ביהמ"ש קבע שמתחם העונש ההולם את המקרה נע בין 15 ועד 36 חודשי מאסר בפועל. הנאשם הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי אולם חזר בו בעקבות הערות בית המשפט (עפ"ג 35651-08-15 כונבר נגד מדינת ישראל (03.11.2015)).

14. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה; מעשיו של הנאשם חמורים, חותרים תחת עקרונות גביית מס אמת ופוגעים בציבור מבחינה חברתית וכלכלית.

העבירות נעברו במזיד ומתוך כוונה להשתמש מתשלום מס ולאורך כ-4 שנים. מניעי הנאשם היו מניעים כלכליים.

הנאשם הוא ששלט בהכנסותיו כעצמאי, הוא ששלט בהכנסות החברה שהייתה תחת ניהולו הפעיל, הוא שהיה חייב בדיווחי אמת לרשות המסים - מס הכנסה ומע"מ, הוא שמעל באמון שניתן בו בחוק, הוא שנטל חירות לעצמו ודיווח על הכנסותיו והכנסות החברה באופן חלקי תוך שהשמיט הכנסות בכוונת מכון, ועל כן הוא זה שנושא באחריות המלאה לעבירות שעבר.

ב. הנזק שנגרם מביצוע העבירה; המעשים גרמו לנזק ישיר ועקיף

לקופה הציבורית ולמערכת גביית המס. אמנם סכום הכסף שנגרע מהקופה הציבורית לא צויין בכתב האישום, וכך גם איננו יודעים אם ניתן היה לנכות הוצאות שונות כנגד ההכנסות שהושמטו מדיווחי הנאשם והחברה, ברם גם בהיעדר נתונים אלה, ניתן לומר בסבירות גבוהה למדי שמדובר בסכומים ניכרים. אדגיש שבהתייחס ליכולתו של הנאשם לקזז הוצאות מסכום ההכנסות שלא דווח, צודק ב"כ המאשימה שטען שעבירה של השמטת הכנסה מדוחות המוגשים למס הכנסה מתגבשת כאשר הנישום, במזיד ובכוונה להתחמק מתשלום מס, השמיט הכנסה שיש לכלול בדוח. כפי שנקבע בפסיקה המבחן הוא מבחן ההכנסה ואין מקום להיכנס לחישובים מורכבים כדי להגיע לסכום הרווח שהפיק הנאשם שלמעשה רק הוא מחויב במס הכנסה (ראה ע"פ 5783/12 גלם ואח' נגד מדינת ישראל (11.09.2014)).

15. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (סעיף 40 י"ג), ולאחר שקלול מכלול הנסיבות והשיקולים במקרה דנא ובדומה לעתירת המאשימה, אני סבור **שמתחם העונש ההולם את המעשה נע בין 20 ל-32 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי וקנס.**

16. במקרה דנא, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

גזירת העונש המתאים לנאשם

17. בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ולתת להן משקל, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.**

בהתאם לכך נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו;** למרבה הצער, רעייתו של הנאשם חלתה בסרטן. הנאשם מלווה את רעייתו וסועד אותה במחלתה. בה בעת נושא הנאשם בנטל המוגבר של הטיפול בששת ילדיהם שחלקם פעוטות ממש. בהינתן מציאות קשה זו, ברי שהכנסתו של הנאשם למאסר מאחורי סורג ובריא תפגע בו ובני משפחתו התלויים בו, הן במישור המורלי, הן במישור הטיפול ההורי, והן במישור הכלכלי.

כיוון שאשתו של הנאשם אינה עובדת ובהיעדר מקורות הכנסה אחרים, עלול הנאשם שלא לעמוד בהחזר חובותיו ובכך יש כדי להסיג לאחור את שיקומו הכלכלי.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו;** הנאשם הודה במיוחס לו, ועל כן ניתן להניח לטובתו הנחות מקלות שנוהגים להניח ביחס לנאשם שהודה.

שירות המבחן התרשם שהנאשם אחז בעמדה קורבנית ביחסו לעבירה והציג הסברים מתגוננים. עוד התרשם שירות המבחן שהנאשם התקשה לשתף בנוגע להתנהלותו העסקית ומידת מעורבותו בעבירות.

מעבר להודאתו בכתב האישום, הביע הנאשם בדבריו לפני צער על מה שאירע וביטא רצון ומחויבות

לשלם את חובו. בנסיבות אלה, אעניק משקל מסוים להודאת הנאשם ולצער והחרטה שהביע.

ג. **מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק**

שנגרם בשלה; הנאשם כרת הסדר תשלומים עם רשויות המס, הן מול מס הכנסה והן מול מע"מ. בכך החל בתהליך שיוביל להסרת מחדליו. עד כה שילם הנאשם סך של 20,000 ₪ למס הכנסה מתוך חוב שעומד על סך 320,000 ₪ וחובו למע"מ סולק כמעט במלואו. ההתייחסות המקובלת להסרת המחדל היא כאל ביטוי של חרטה והטבת הנזק לציבור. ברם, שיקול זה אינו מבטל את שיקולי הענישה האחרים אלא יש בכוחו למתן מיתון מה את הענישה שתוטל על הנאשם. במקרה זה למרות שלא הוסרו המחדלים במלואם, אזקוף לזכות הנאשם את המאמצים שעשה לפרוע את חובותיו לרשויות המס אף שלא פרע אותם במלואם.

ד. **חלופי הזמן מעת שנעברו העבירות; העבירות המיוחסות לנאשם**

נעברו בשנים 2008-2012, בעוד שכתב האישום הוגש בשנת 2016. ב"כ המאשימה טען בשלב הטיעונים לעונש שהדבר נובע מאופיין של עבירות המס שמתגלות באיחור ויש צדק בטענתו זו. ברם, אתחשב בחלופי הזמן במובן זה שמאז שעבר את העבירות, לא חטא הנאשם בעבירות מס נוספות.

ה. **היעדר עבר פלילי; הנאשם נעדר עבר פלילי מכל סוג שהוא וזו לו**

המעידה הראשונה בפלילים. לנתון זה משקל רב בבוא בית המשפט לאמוד את העונש הראוי לו.

18. לאחר שנתתי דעתי לכלל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ובפרט בהתחשב

בנסיבותי המשפחתיות, הכלכליות והרפואיות, הגעתי לכלל מסקנה שיש למקם את הנאשם **ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.**

ההתחשבות בנסיבותי האישיות הקשות של הנאשם ובפרט במחלתה הקשה של אשתו, מצדיקה גם את מיתון גובה הקנס שיוטל עליו וכך בדעתי לנהוג.

סוף דבר

19. לאחר ששקלתי את רכיבי הענישה - סוגם, מידתם והשפעתם ההדדית, החלטתי לגזור על

הנאשם את העונשים הבאים:

א.

מאסר בן 20 חודשים.

ב. **מאסר בן 4 חודשים שאותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור**

בתוך שלוש שנים מהיום את אחת העבירות שבהן הורשע ויורשע בה בתוך התקופה או לאחריה.

ג. **קנס בסך 50,000 ₪ או 180 ימי מאסר תמורתו.** הקנס ישולם בעשרה תשלומים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם ביום 01.01.2021 ויתר התשלומים ישולמו בכל אחד בחודש בתשעת החודשים העוקבים. אם לא ישולם תשלום במועד תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי ותישא הפרשי הצמדה וריבית ממועד התשלום המקורי ועד ליום התשלום בפועל.

על הנאשמת-2 - אני גוזר קנס בסך 100,000 ₪.

מזכירות בית המשפט תמציא את העתק גזר דין לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ט כסלו תש"פ, 17 דצמבר 2019, במעמד הצדדים.